

Міністерство освіти і науки України
Херсонська обласна державна адміністрація
Херсонський обласний центр перепідготовки та підвищення кваліфікації
працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування,
державних підприємств, установ і організацій
Державний вищий навчальний заклад
«Херсонський державний аграрний університет»
Інститут післядипломної освіти та дорадництва ДВНЗ «ХДАУ»
Громадська організація «Глобальний погляд»

ЗБІРНИК ТЕЗ

Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції

ПУБЛІЧНЕ УПРАВЛІННЯ ТА АДМІНІСТРУВАННЯ У ПРОЦЕСАХ ЕКОНОМІЧНИХ РЕФОРМ

10 листопада 2017 року

м. Херсон

Оргкомітет конференції

Кирилов Юрій Євгенович – доктор економічних наук, доцент, ректор ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Бутрій Дмитро Степанович - в.о. першого заступника голови Херсонської обласної державної адміністрації

Яремко Юрій Іванович – доктор економічних наук, доцент, перший проректор, проректор з науково-педагогічної роботи ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Аверчев Олександр Володимирович – доктор сільськогосподарських наук, професор, проректор з наукової роботи ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Грановська Вікторія Григорівна – кандидат економічних наук, доцент, декан економічного факультету ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Потравка Лариса Олександрівна – доктор економічних наук, доцент, в.о. завідувача кафедри публічного управління та адміністрування ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Білуросов Сергій Георгійович - кандидат технічних наук, доцент, заслужений працівник освіти України, директор Херсонського обласного центру перепідготовки та підвищення кваліфікації працівників органів державної влади, органів місцевого самоврядування, державних підприємств, установ і організацій

Абсава Людмила Олександрівна – кандидат економічних наук, доцент, голова Громадської організації «Глобальний погляд»;

Миронов Віктор Вікторович – кандидат економічних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет»;

Ткачук Анна Іллівна – кандидат історичних наук, доцент, доцент кафедри публічного управління та адміністрування ДВНЗ «Херсонський державний аграрний університет».

УДК 35:33.021.8

Публічне управління та адміністрування у процесах економічних реформ: збірник тез доповідей Всеукраїнської науково-практичної інтернет-конференції (10 листопада 2017 р.) – Херсон: ДВНЗ «ХДАУ», 2017. – 416 с.

У матеріалах конференції висвітлені передові науково-практичні результати досліджень, отримані в галузі публічного управління та адміністрування.

Для студентів, аспірантів, науковців та фахівців.

Волтарніст М.О. Актуальні проблеми економічної безпеки держави	276
Гетьман Н.А. Удосконалення національної безпеки в контексті розвитку електронних інформаційних технологій	279
Гончарук В.М. Актуальні проблеми національної системи кібербезпеки	282
Трач М.О. Проблеми національної безпеки України в сучасних умовах	285
6. Сталий розвиток аграрної сфери в умовах глобальних продовольчих, екологічних та фінансово-економічних викликів	
Морозов Р.В., Дудченко В.В. Розвиток галузі рисівництва в Україні: теоретичні аспекти	288
Танклевська Н.С., Морозов І.Р. Сталий розвиток аграрної сфери України	292
Лазарева О.В. Продовольча безпека в контексті сталого розвитку	295
Ходаков В.Є., Безрукавий О.С., Мельник Н.Г., Калита В.Я. Інтернет речей в інноваціях аграрної сфери- <i>iot in innovations in agriculture sector</i>	298
Куліш І.М. Роль агрохолдинга у кластері сільської території	301
Грановська В.Г. Державно-приватне партнерство як інструмент конкурентоспроможного розвитку суб'єктів аграрного сектору	304
Грицаєнко Г.І. Лізинг як інструмент інвестування аграрного виробництва	308
Макаренко І.О., Погоріла К.В. Інформаційні запити стейкхолдерів аграрного сектору в умовах поширення концепції сталого розвитку	311
Федорчук О.М., Гоборова О.С. Актуальні питання економічної безпеки підприємництва в Україні	314
Самайчук С.І. Методичні основи оцінки ефективності виробництва	317
Подаков Є.С. Сучасні проблеми обліку податкових платежів підприємства	320
Костюк В.С. Сучасні тенденції аграрного виробництва в умовах європейської інтеграції	323
Третяк Н.А. Системні ефекти фінансово-економічне регулювання аграрного сектору	326
Ревуцька А.О. Багатоукладність як основа сталого розвитку аграрної сфери	329
Ковтун В.А. Сталий розвиток аграрної сфери України: стан, проблеми та перспективи	332
Михаленко І.В., Йоєнко І.О., Колеснік Е.М. Стан та перспективи розвитку ягідництва України	335
Чернишова Є.О., Пляскіна Г.К. Особливості формування урожайності кабачків залежно від фону живлення та строків сівби в зрошуваних умовах півдня України	338
Козлова О.П. Ефективність застосування біопрепаратів у аграрній сфері як альтернатива традиційної технології вирощування сільськогосподарських культур	341
Стрельченко О.В. Умови сталого розвитку аграрної сфери в сучасних умовах	345

ІНФОРМАЦІЙНІ ЗАПИТИ СТЕЙКХОЛДЕРІВ АГРАРНОГО СЕКТОРУ В УМОВАХ ПОШИРЕННЯ КОНЦЕПЦІЇ СТАЛОГО РОЗВИТКУ*

МАКАРЕНКО І.О., к.е.н, доцент, ННІ БТ «УАБС» Сумський державний університет

ПОГОРІЛА К.В., студент, ННІ БТ «УАБС» Сумський державний університет

Аграрний сектор є одним з найбільших секторів світової економіки, а його вплив на формування практики сталого ведення бізнесу та збереження екосистем є провідним. Задоволення потреб споживачів, формування позитивного іміджу на ринках сільгосппродукції, виходу на нові товарні ринки екологічної продукції, налагодження ефективних комунікацій зі стейкхолдерами зобов'язують компанії у цій сфері враховувати виклики сталого розвитку.

Серед 17 Цілей сталого розвитку ООН Ціль 2 стосується подолання голоду, досягнення продовольчої безпеки, поліпшення харчування і сприяння сталому розвитку сільського господарства та набуває особливого значення у сучасних умовах. Серед її основних таргетів до 2030 року – боротьба з голодом та усіма формами недоїдання, у тому числі досягти до 2025 року погоджених на міжнародному рівні цільових показників, що стосуються боротьби з затримкою росту і виснаженням у окремих категорій населення; подвоєння продуктивності сільського господарства і доходів дрібних виробників продовольства; створення стійких систем виробництва продуктів харчування методів ведення сільського господарства, які дозволяють підвищити життєстійкість і продуктивність та збільшити обсяги виробництва, сприяють збереженню екосистем, зміцнюють здатність адаптуватися до зміни клімату, екстремальних погодних явищ, засух, повеней та інших лих і поступово покращують якість земель та ґрунтів; збереження генетичного різноманіття насіння і культивованих рослин, а також сільськогосподарських і домашніх тварин та відповідних ним диких видів [1]

Звітність зі сталого розвитку є основою комунікації щодо прогресу у досягненні означених Цілі і таргетів між аграрними компаніям та їх ключовими групами зацікавлених осіб – стейкхолдерів.

У дослідженні Governance & Accountability Institute проведено огляд практик з розкриття інформації 26 глобальних експертних організацій, які публікують звіти за підходами Глобальної ініціативи зі звітності. Серед них такі лідери аграрного сектору як: AGCO Corp, AGRAVIS Raiffeisen AG, Agrium, Becker Underwood, Bunge Argentina, Camposol, Copersucar, Danper Trujillo, First Resources, Golden Agri-Resources Ltd, Grupo Los Grobo, Grupo Viralcool, Incauca, Ingenio Pichichi, inpEV (Instituto Nacional de Processamento de Embalagens Vazias), Jain Irrigation Systems, Kelani Valley Plantations PLC, KWS SAAT, Monsanto, Monsanto Latin America South, Netafim, Nidera Argentina, Novus International, Inc., Olam International Limited, Syngenta, Yara International. У порядку спадання суттєвості для управління названими організаціями в аграрному секторі найбільш важливими сферами інтересів та інформаційних запитів стейкхолдерів можна назвати такі:

- використання дитячої праці;
- запобігання примусовому працевлаштуванню працівників в агропромисловій сфері;
- збереження, захист та сприяння відтворенню біорізноманіття;
- скоординована з Цілями сталого розвитку державна політика у сфері АПК;
- збереження та раціональне використання водних ресурсів;
- недопущення дискримінації у всіх її проявах (гендерної, за умовами праці);
- сприяння створенню конкурентного середовища сільськогосподарського виробництва та дистрибуції продукції;
- свобода об'єднань та колективних переговорів;
- напрацювання дієвих практик охорони праці та безпека в АПК;
- непрямі економічні наслідки [2].

В Україні уже здійснені окремі кроки щодо виконання Цілі сталого розвитку ООН та поширення практик відповідального розкриття інформації компаніями аграрної сфери перед стейкхолдерами. За ініціативи Уряду України була розроблена національна система ЦСР (86 завдань розвитку та 172 показники для моніторингу їх виконання) а 15 вересня 2017 року було представлено Національну доповідь «Цілі сталого розвитку: Україна», яка визначає базові показники для їх досягнення в т.ч й в аграрній сфері.

Разом з тим, на сьогодні відсутнє налагоджене обліково-аналітичне та інформаційне забезпечення підготовки звітності зі сталого розвитку в аграрному секторі та повного врахування специфічних галузевих запитів стейкхолдерів у ньому. Детальної розробки потребують питання визначення суттєвості таких запитів та розробки методик їх розкриття у звітності зі сталого розвитку таких компаній.

Література:

1. Цілі сталого розвитку ООН в Україні [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://www.un.org.ua/ua/tsili-rozvytku-tysiacholittia/tsili-staloho-rozvytku>.

2. Top 10 GRI Sustainability Aspects for the Agriculture Sector [Електронний ресурс]. – Режим доступу: <http://ga-institute.com/Sustainability-Update/2014/09/29/top-10-gri-sustainability-aspects-for-the-agriculture-sector/>.

* Матеріал підготовлено в рамках НДР «Корпоративна соціально-екологічна відповідальність для сталого розвитку: партнерство стейкхолдерів реального, фінансового та державного секторів економіки» № державної реєстрації 0117U003933.